

32001L0017

20.4.2001

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 110/28

**DIRECTIVA 2001/17/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 19 martie 2001
privind reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2) și articolul 55,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare directă, alta decât asigurarea de viață ⁽⁴⁾, completată de Directiva 92/49/CEE ⁽⁵⁾, și prima Directivă 79/267/CEE a Consiliului din 5 martie 1979 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare directă de viață ⁽⁶⁾, completată de Directiva 92/96/CEE ⁽⁷⁾, prevăd o autorizație unică a întreprinderilor de asigurare, acordată de către autoritatea de supraveghere a statului membru de origine. Această autorizație unică permite întreprinderilor

de asigurare să își desfășoare activitățile în Comunitate prin stabilire sau libera prestare a serviciilor fără o autorizație suplimentară acordată de către statul membru de origine și sub supravegherea prudențială unică a autorităților de supraveghere ale statului membru de origine.

(2) Directivele din domeniul asigurării care prevăd o autorizație unică, valabilă pentru întreaga Comunitate, pentru întreprinderile de asigurare nu conțin norme de coordonare în cazul procedurilor de lichidare. Întreprinderile de asigurare, precum și alte instituții financiare sunt excluse în mod special din domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență ⁽⁸⁾. În scopul bunei funcționări a pieței interne și a protecției creditorilor, norme coordonate sunt stabilite la nivelul Comunității în ceea ce privește procedurile de lichidare a întreprinderilor de asigurare.

(3) Ar trebui de asemenea să se stabilească norme de coordonare pentru a asigura că măsurile de reorganizare, adoptate de autoritatea competentă a unui stat membru pentru a menține sau restabili sănătatea financiară a unei întreprinderi de asigurare și pentru a preveni lichidarea cât mai mult posibil, au efect în întreaga Comunitate. Măsurile de reorganizare cuprinse în prezenta directivă sunt cele care afectează drepturile preexistente ale părților, altele decât întreprinderea de asigurare în sine. Măsurile prevăzute la articolul 20 din Directiva 73/239/CEE și articolul 24 din Directiva 79/267/CEE ar trebui să se includă în domeniul de aplicare al prezentei directive, în măsura în care acestea îndeplinesc condițiile cuprinse în definiția măsurilor de reorganizare.

(4) Prezenta directivă are la nivel comunitar un domeniu de aplicare care include întreprinderile de asigurare, definite de Directivele 73/239/CEE și 79/267/CEE, care își au sediile centrale în cadrul Comunității, sucursalele comunitare ale întreprinderilor de asigurare care au sediul central în țările terțe și creditorii rezidenți în Comunitate. Prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze efectele măsurilor de reorganizare și ale procedurilor de lichidare în ceea ce privește țările terțe.

⁽¹⁾ JO C 71, 19.3.1987, p. 5, și JO C 253, 6.10.1989, p. 3.

⁽²⁾ JO C 319, 30.11.1987, p. 10.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 15 martie 1989 (JO C 96, 17.4.1989, p. 99), confirmat la 27 octombrie 1999, Poziția comună a Consiliului din 9 octombrie 2000 (JO C 344, 1.12.2000, p. 23) și Decizia Parlamentului European din 15 februarie 2001.

⁽⁴⁾ JO L 228, 16.8.1973, p. 3. Directivă modificată ultima dată de Directiva 95/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 168, 18.7.1995, p. 7).

⁽⁵⁾ Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea directă, alta decât asigurarea de viață, și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind asigurarea generală) (JO L 228, 11.8.1992, p. 1).

⁽⁶⁾ JO L 63, 13.3.1979, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 95/26/CE.

⁽⁷⁾ Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea directă de viață și de modificare a Directivelor 79/267/CEE și 90/619/CEE (a treia directivă privind asigurarea de viață) (JO L 360, 9.12.1992, p. 1).

⁽⁸⁾ JO L 160, 30.6.2000, p. 1.

- (5) Prezenta directivă ar trebui să se refere la procedurile de lichidare, indiferent dacă acestea se fondează sau nu pe insolabilitate și dacă sunt opționale sau obligatorii. Ar trebui să se aplice procedurilor colective, definite de legislația statului membru de origine, în conformitate cu articolul 9, implicând realizarea activelor unei întreprinderi de asigurare și repartizarea produsului acestor active. Procedurile de lichidare care, fără a fi fondate pe insolabilitate, implică pentru plata creanțelor de asigurare o ordine de prioritate în conformitate cu articolul 10, ar trebui să se includă în domeniul de aplicare al prezentei directive. Creanțele angajaților întreprinderilor de asigurare ce decurg din contractele de muncă și relațiile de lucru ar trebui să poată fi subrogate unui sistem național de garantare a salariilor; astfel de creanțe subrogate ar trebui să beneficieze de tratamentul stabilit de legislația statului membru de origine (*lex concursus*) în conformitate cu principiile prezentei directive. Dispozițiile prezentei directive ar trebui să se aplice diferitelor cazuri de proceduri de lichidare, după caz.
- (6) Adoptarea măsurilor de reorganizare nu împiedică deschiderea procedurilor de lichidare. Procedurile de lichidare se pot deschide în absența sau ca urmare a adoptării măsurilor de reorganizare și se pot termina cu un concordat sau alte măsuri analoge, inclusiv măsuri de reorganizare.
- (7) Definierea sucursalei, în conformitate cu principiile de insolabilitate existente, ar trebui să țină seama de personalitatea juridică unică a întreprinderii de asigurare. Legislația statului membru de origine ar trebui să determine modalitatea în care ar trebui tratate activele și pasivele deținute de persoane independente care au un mandat permanent de acțiune ca agent pentru o întreprindere de asigurare, în timpul lichidării unei întreprinderi de asigurare.
- (8) Ar trebui să se facă o distincție între autoritățile competente în sensul măsurilor de reorganizare și al procedurilor de lichidare și autoritățile de supraveghere a întreprinderilor de asigurare. Autoritățile competente pot fi autorități administrative sau judiciare, în funcție de legislația statului membru. Prezenta directivă nu pretinde că armonizează legislația internă privind alocarea competențelor între astfel de autorități.
- (9) Prezenta directivă nu are în vedere să armonizeze legislațiile interne privind măsurile de reorganizare și procedurile de lichidare, ci vizează să asigure recunoașterea reciprocă a măsurilor de reorganizare și a dispozițiilor de lichidare adoptate de statele membre cu privire la întreprinderile de asigurare, cât și cooperarea necesară. O astfel de recunoaștere reciprocă este pusă în aplicare, în prezenta directivă, prin principiile unității, universalității, coordonării, publicității, tratamentului egal și al protecției creditorilor de asigurare.
- (10) Numai autoritățile competente ale statului membru de origine ar trebui să fie abilitate să adopte decizii privind procedurile de lichidare a întreprinderilor de asigurare (principiul unității). Aceste proceduri ar trebui să aibă efect în întreaga Comunitate și ar trebui să fie recunoscute de către toate statele membre. Toate activele și pasivele întreprinderii de asigurare ar trebui să fie luate în considerare, ca regulă generală, în procedurile de lichidare (principiul universalității).
- (11) Legislația statului membru de origine ar trebui să reglementeze decizia de lichidare a unei întreprinderi de asigurare, procedurile de lichidare și efectele acestora, materiale și procedurale, asupra persoanelor și relațiilor juridice în cauză, cu excepția unei dispoziții contrare a prezentei directive. Prin urmare, toate condițiile pentru deschiderea, desfășurarea și terminarea procedurilor de lichidare ar trebui în general să fie reglementate de legislația statului membru de origine. În vederea facilitării aplicării sale, prezenta directivă ar trebui să includă o listă neexhaustivă de aspecte care sunt în special subordonate normei generale a legislației statului membru de origine.
- (12) Autoritățile de supraveghere ale statelor membre de origine și cele ale celorlalte state membre ar trebui informate, în regim de urgență, cu privire la deschiderea procedurilor de lichidare (principiul coordonării).
- (13) Este extrem de important ca asigurații, titularii de polițe de asigurare, beneficiarii și orice parte vătămată care dispun de un drept direct de acțiune împotriva întreprinderii de asigurare în ceea ce privește o creanță ce provine din operațiuni de asigurare să fie protejate în cadrul procedurilor de lichidare. O astfel de protecție nu ar trebui să includă creanțele care nu provin din obligații prevăzute în contractele de asigurare sau operațiunile de asigurare, ci din răspunderea civilă cauzată de un agent în cadrul unor negocieri pentru care, conform legii aplicabile pentru contractul sau operațiunea de asigurare, agentul însuși nu este responsabil conform contractului sau operațiunii de asigurare. Pentru a atinge acest obiectiv, statele membre ar trebui să garanteze un tratament special pentru creditorii de asigurare conform uneia dintre cele două metode opționale prevăzute în prezenta directivă. Statele membre pot alege între a acorda o prioritate absolută creanțelor de asigurare față de orice altă creanță în ceea ce privește activele ce reprezintă provizioane tehnice sau a acorda un rang special creanțelor de asigurare, care pot fi precedate numai de creanțe pe salarii, asigurări sociale, impozite și drepturi reale asupra tuturor activelor întreprinderii de asigurare.

- Nici una dintre cele două metode prevăzute în prezenta directivă nu împiedică un stat membru să stabilească o ierarhie între diferitele categorii de creanțe de asigurare.
- (14) Prezenta directivă ar trebui să asigure un echilibru adecvat între protecția creditorilor de asigurare și cea a altor creditori privilegiați care sunt protejați de către legislația statului membru și să nu armonizeze diferitele sisteme de creditori privilegiați existente în statele membre.
- (15) Cele două metode propuse pentru tratamentul creanțelor de asigurare sunt considerate fundamental echivalente. Prima metodă asigură afectarea activelor reprezentând provizioane tehnice la creanțele de asigurare, a doua metodă asigură creanțelor de asigurare o poziție în clasificarea creditorilor care afectează nu numai activele reprezentând provizioanele tehnice, ci toate activele întreprinderii de asigurare.
- (16) Statele membre care, pentru a proteja creditorii de asigurare, optează pentru metoda de a acorda creanțelor de asigurare o prioritate absolută cu privire la activele reprezentând provizioanele tehnice ar trebui să pretindă întreprinderilor de asigurare să creeze și să țină la zi un registru special al acestor active. Acest registru constituie un instrument util pentru identificarea activelor afectate ale acestor creanțe.
- (17) În vederea consolidării echivalenței dintre ambele metode de tratament al creanțelor de asigurare, prezenta directivă ar trebui să oblige statele membre care aplică metoda stabilită la articolul 10 alineatul (1) litera (b) să solicite fiecărei întreprinderi de asigurare să reprezinte, oricând și independent de o posibilă lichidare, creanțele care conform metodei respective pot avea prioritate față de creanțele de asigurare și care sunt înregistrate în conturile întreprinderii de asigurare, prin active ce pot reprezenta provizioane tehnice în conformitate cu directivele în vigoare în materie de asigurare.
- (18) Statul membru de origine ar trebui să poată prevedea ca, în cazul în care drepturile creditorilor de asigurare au fost subrogate unui sistem de garantare stabilit în statul membru de origine respectiv, creanțele acelui sistem să nu beneficieze de tratamentul creanțelor de asigurare prevăzut în prezenta directivă.
- (19) Deschiderea procedurilor de lichidare ar trebui să implice retragerea autorizației de a desfășura o activitate ce a fost acordată întreprinderii de asigurare, dacă autorizația respectivă nu a fost retrasă anterior.
- (20) Decizia de a deschide o procedură de lichidare, care poate avea efect în întreaga Comunitate în temeiul principiului universalității, ar trebui să beneficieze de o publicitate adecvată în cadrul Comunității. Pentru a proteja părțile interesate, decizia ar trebui să se publice în conformitate cu procedurile statului membru de origine și în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* și, mai departe, prin orice alte mijloace adoptate de către autoritățile de supraveghere ale altor state membre pe propriile teritorii. În afară de publicarea deciziei, creditorii cunoscuți care sunt rezidenți în Comunitate ar trebui să fie informați individual privind decizia luată și această informație ar trebui să conțină cel puțin elementele menționate în prezenta directivă. Lichidatorii ar trebui de asemenea să informeze cu regularitate creditorii privind desfășurarea procedurilor de lichidare.
- (21) Creditorii ar trebui să aibă dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta observații scrise în procedurile de lichidare. Creanțele creditorilor rezidenți într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, ar trebui să se trateze în același fel ca și creanțele echivalente din statul membru de origine, fără discriminare bazată pe naționalitate sau rezidență (principiul egalității de tratament).
- (22) Prezenta directivă ar trebui să aplice măsurilor de reorganizare adoptate de către o autoritate competentă a unui stat membru principii similare, *mutatis mutandis*, celor prevăzute în procedurile de lichidare. Publicarea unor astfel de măsuri de reorganizare ar trebui să se limiteze la cazul în care un apel în statul membru de origine poate fi efectuat de către alte părți decât întreprinderea de asigurare. În cazul în care măsurile de reorganizare afectează exclusiv drepturile acționarilor, asociaților sau angajaților întreprinderii de asigurare considerați ca atare, autoritățile competente ar trebui să determine modul în care părțile afectate ar trebui să fie informate în conformitate cu legislația în cauză.
- (23) Prezenta directivă prevede norme coordonate pentru a determina legea aplicabilă pentru măsurile de reorganizare și procedurile de lichidare ale întreprinderilor de asigurare. Prezenta directivă nu are în vedere să stabilească norme de drept internațional privat, care să determine legea aplicabilă contractelor și altor relații juridice. În special, prezenta directivă nu are în vedere să reglementeze normele aplicabile privind existența unui contract, drepturile și obligațiile părților și evaluarea datoriilor.
- (24) Principiul general al prezentei directive, conform căruia măsurile de reorganizare și procedurile de lichidare sunt reglementate de legea statului membru de origine, ar trebui să aibă o serie de excepții pentru a proteja așteptările

legitime și siguranța anumitor tranzacții în statele membre, altele decât statul membru de origine. Aceste excepții ar trebui să se refere la efectele unor astfel de măsuri de reorganizare sau proceduri de lichidare asupra anumitor contracte și drepturi, drepturilor reale ale terților, rezervele de proprietate, compensării, piețelor reglementate, actelor prejudiciabile, cumpărătorilor terți și proceselor în curs.

- (25) Excepția privind efectele măsurilor de reorganizare și ale procedurilor de lichidare asupra anumitor contracte și drepturi, prevăzută la articolul 19, ar trebui să se limiteze la efectele menționate în articolul respectiv și nu ar trebui să includă alte probleme referitoare la măsurile de reorganizare și procedurile de lichidare, cum ar fi depunerea, verificarea, admiterea și clasificarea creanțelor privind astfel de contracte și drepturi, care ar trebui să fie reglementate de legislația statului membru de origine.
- (26) Efectele măsurilor de reorganizare sau ale procedurilor de lichidare asupra unui proces în curs ar trebui să fie reglementate de legea statului membru în care procesul respectiv este în curs în ceea ce privește un bun sau drept de care întreprinderea de asigurare a fost deposedată, ca excepție de la aplicarea *lex concursus*. Efectele unor astfel de măsuri și proceduri asupra acțiunilor individuale în executare silită, rezultate din aceste procese, ar trebui să fie reglementate de legislația statului membru de origine, în conformitate cu principiul general stabilit de prezenta directivă.
- (27) Toate persoanele cărora li se cere să primească sau să dea informații în cadrul procedurilor de comunicare, prevăzute în prezenta directivă, ar trebui să fie obligate prin secretul profesional, definit la articolul 16 din Directiva 92/49/CEE, cu excepția oricărei autorități judiciare căreia i se aplică dispozițiile de drept intern specifice.
- (28) Pentru simplul scop de a aplica dispozițiile prezentei directive la măsurile de reorganizare și procedurile de lichidare privind sucursalele situate în Comunitate ale unei întreprinderi de asigurare, al cărei sediu central este localizat într-o țară terță, statul membru de origine ar trebui să fie definit ca statul membru în care este localizată sucursala și autoritățile de supraveghere și autoritățile competente ca fiind autorități ale aceluia stat membru.
- (29) În cazul în care o întreprindere de asigurare cu sediul central în afara Comunității posedă sucursale în mai multe state membre, fiecare sucursală ar trebui să beneficieze de un tratament individual în ceea ce privește aplicarea prezentei directive. În acest caz, autoritățile competente, autoritățile de supraveghere, administratorii și lichidatorii ar trebui să încerce să își coordoneze acțiunile,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚIILE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică măsurilor de reorganizare și procedurilor de lichidare în ceea ce privește întreprinderile de asigurare.
- (2) Prezenta directivă se aplică, de asemenea, în măsura prevăzută la articolul 30, măsurilor de reorganizare și procedurilor de lichidare în ceea ce privește sucursalele de pe teritoriul Comunității ale întreprinderilor de asigurare care au sediul central în afara Comunității.

Articolul 2

Definițiile

În sensul prezentei directive:

- (a) „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere care a primit o autorizație oficială în conformitate cu articolul 6 din Directiva 73/239/CEE sau articolul 6 din Directiva 79/267/CEE;
- (b) „sucursală” înseamnă orice prezență permanentă a unei întreprinderi de asigurare pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul membru de origine, care exercită activități de asigurare;
- (c) „măsuri de reorganizare” înseamnă măsuri care implică orice intervenție din partea organismelor administrative sau autorităților judiciare, care sunt destinate să mențină sau să restaureze situația financiară a unei întreprinderi de asigurare și care afectează drepturile preexistente ale părților, altele decât întreprinderea de asigurare, inclusiv, dar nu numai, măsuri care presupun posibilitatea unei suspendări a plăților, unei suspendări a măsurilor de aplicare sau a unei reduceri a creanțelor;
- (d) „proceduri de lichidare” înseamnă proceduri colective care implică realizarea activelor unei întreprinderi de asigurare și distribuirea profiturilor între creditori, acționari și asociați, după caz, care implică în mod necesar orice intervenție din partea autorităților administrative sau judiciare dintr-un stat membru, inclusiv în cazul în care procedurile colective sunt încheiate printr-un concordat sau altă măsură analogă, în care se bazează sau nu pe insolabilitate sau sunt voluntare sau obligatorii;

- (e) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care o întreprindere de asigurare a fost autorizată în conformitate cu articolul 6 din Directiva 73/239/CEE sau articolul 6 din Directiva 79/267/CEE;
- (f) „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, altul decât statul membru de origine, în care întreprinderea de asigurare are o sucursală;
- (g) „autorități competente” înseamnă autoritățile administrative și judiciare ale statelor membre care sunt competente în ceea ce privește scopurile măsurilor de reorganizare sau procedurilor de lichidare;
- (h) „autorități de supraveghere” înseamnă autoritățile competente în sensul articolului 1 litera (k) din Directiva 92/49/CEE și articolului 1 litera (l) din Directiva 92/96/CEE;
- (i) „administrator” înseamnă orice persoană sau organism desemnat de către autoritățile competente în vederea gestionării măsurilor de reorganizare;
- (j) „lichidator” înseamnă orice persoană sau organism desemnat de către autoritățile competente sau de către organele de conducere ale unei întreprinderi de asigurare, după caz, în vederea gestionării unor proceduri de lichidare;
- (k) „creanțe de asigurare” înseamnă orice sumă care este datorată de către întreprinderea de asigurare unor asigurați, titulari de polițe de asigurare, beneficiari sau oricărei părți vătămate având drept direct de acțiune împotriva întreprinderii de asigurare și care rezultă dintr-un contract de asigurare sau din orice operațiune prevăzută la articolul 1 alineatele (2) și (3) din Directiva 79/267/CEE din activitatea de asigurare directă, inclusiv sume rezervate pentru persoanele menționate anterior, în cazul în care unele elemente ale datoriei nu sunt încă cunoscute. Primele datorate de către întreprinderea de asigurare rezultate din neîncheierea sau anularea acestor contracte de asigurare sau operațiuni, în conformitate cu legea aplicabilă pentru astfel de contracte sau operațiuni înaintea deschiderii procedurilor de lichidare, se consideră de asemenea ca fiind creanțe de asigurare.

TITLUL II

MĂSURILE DE REORGANIZARE

Articolul 3

Domeniul de aplicare

Prezentul titlu se aplică măsurilor de reorganizare definite la articolul 2 litera (c).

Articolul 4

Adoptarea măsurilor de reorganizare – Legea aplicabilă

- (1) Numai autoritățile competente din statul membru de origine sunt abilitate să decidă aplicarea măsurilor de reorganizare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, inclusiv sucursalele sale stabilite în alte state membre. Măsurile de reorganizare nu împiedică deschiderea unei proceduri de lichidare de către statul membru de origine.
- (2) Măsurile de reorganizare sunt reglementate de actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile aplicabile în statul membru de origine, cu excepția unei dispoziții contrare prevăzute la articolele 19-26.
- (3) Măsurile de reorganizare au efect în întreaga Comunitate, în conformitate cu legislația statului membru de origine, fără alte formalități, inclusiv în ceea ce privește terții din alte state membre, chiar dacă legislația acelor state membre nu prevede astfel de măsuri de reorganizare sau subordonează aplicarea lor unor condiții care nu sunt îndeplinite.
- (4) Măsurile de reorganizare au efect în întreaga Comunitate din momentul în care acestea au efect în statul membru în care s-au adoptat.

Articolul 5

Informarea autorităților de supraveghere

Autoritățile competente din statul membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din statul membru de origine cu privire la decizia lor privind orice măsură de reorganizare, dacă se poate, înainte de adoptarea unei astfel de măsuri sau imediat după aceea. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre cu privire la decizia de a adopta măsuri de reorganizare, inclusiv efectele concrete posibile ale unor astfel de măsuri.

Articolul 6

Publicarea

- (1) Când este posibil un apel în statul membru de origine împotriva unei măsuri de reorganizare, autoritățile competente din statul membru de origine, administratorul sau orice persoană abilitată să facă acest lucru în statul membru de origine face publică decizia sa cu privire la o măsură de reorganizare în conformitate cu procedurile de publicare prevăzute în statul membru de origine

și, în plus, publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* cât mai repede posibil un extras din documentul de stabilire a măsurii de reorganizare. Autoritățile de supraveghere ale tuturor celorlalte state membre care au fost informate cu privire la decizia privind măsura de reorganizare, în conformitate cu articolul 5, pot asigura publicarea unei astfel de decizii pe propriul teritoriu în modul pe care îl consideră adecvat.

(2) Publicarea prevăzută la alineatul (1) menționează de asemenea autoritatea competentă din statul membru de origine, legea aplicabilă prevăzută la articolul 4 alineatul (2) și lichidatorul desemnat, dacă există. Publicarea se efectuează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este publicată informația.

(3) Măsurile de reorganizare se aplică indiferent de dispozițiile privind publicarea stabilite la alineatele (1) și (2) și au efect în ceea ce privește creditorii, numai în cazul în care autoritățile competente ale statului membru de origine sau legislația statului respectiv nu prevăd altfel.

(4) În cazul în care măsurile de reorganizare afectează exclusiv drepturile acționarilor, asociaților sau angajaților unei întreprinderi de asigurare, considerați ca atare, prezentul articol nu se aplică, cu excepția cazului în care legea aplicabilă acestor măsuri de reorganizare nu prevede altfel. Autoritățile competente stabilesc modul în care părțile interesate afectate de asemenea măsuri de reorganizare sunt informate în conformitate cu legislația corespunzătoare.

Articolul 7

Informarea creditorilor cunoscuți – Dreptul de a prezenta creanțe

(1) În cazul în care legislația statului membru de origine solicită prezentarea unei creanțe în vederea recunoașterii sale sau prevede notificarea obligatorie a măsurii de reorganizare creditorilor care își au rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central în statul respectiv, autoritățile competente din statul membru de origine sau administratorul informează de asemenea creditorii cunoscuți care au rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central în alt stat membru, în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 15 și 17 alineatul (1).

(2) În cazul în care legislația statului membru de origine prevede dreptul creditorilor, care își au rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central în statul respectiv, de a prezenta creanțe sau de a prezenta observații privind creanțele lor, creditorii care își au rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central în alt stat membru au același drept de a prezenta creanțe sau de a prezenta observații în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 16 și 17 alineatul (2).

TITLUL III

PROCEDURILE DE LICHIDARE

Articolul 8

Deschiderea procedurii de lichidare – Informarea autorităților de supraveghere

(1) Numai autoritățile competente ale statului membru de origine sunt abilitate să ia o decizie privind deschiderea procedurii de lichidare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, inclusiv sucursalele sale din alte state membre. Prezenta decizie se poate adopta în absența sau în urma adoptării măsurilor de reorganizare.

(2) O decizie adoptată conform legislației statului membru de origine privind deschiderea procedurii de lichidare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, inclusiv sucursalele sale din alte state membre, este recunoscută, fără o altă formalitate, pe teritoriile tuturor celorlalte state membre și are efect în aceste state, de îndată ce decizia are efect în statul membru în care se deschide procedura.

(3) Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine sunt informate de urgență cu privire la decizia de a deschide o procedură de lichidare, dacă se poate, înainte de deschiderea procedurii sau, în caz contrar, imediat după aceea. Autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre despre decizia de a deschide procedura de lichidare, inclusiv efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri.

Articolul 9

Legea aplicabilă

(1) Decizia de a deschide procedurile de lichidare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, procedurile de lichidare și efectele lor sunt reglementate de actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile în statul membru de origine, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolele 19-26.

(2) Legislația statului membru de origine determină în special:

(a) bunurile care fac obiectul reorganizării și tratarea bunurilor dobândite de către întreprinderea de asigurare sau a căror proprietate i-a fost transferată după deschiderea procedurii de lichidare;

(b) puterile respective ale întreprinderii de asigurare și ale lichidatorului;

(c) condițiile în care poate fi invocată o compensare;

- (d) efectele procedurii de lichidare asupra contractelor actuale, la care întreprinderea de asigurare este parte;
- (e) efectele procedurii de lichidare asupra acțiunilor creditorilor individuali, cu excepția unui proces în curs prevăzut la articolul 26;
- (f) creanțele care urmează să fie prezentate în pasivul întreprinderii de asigurare și tratarea creanțelor rezultate în urma deschiderii procedurii de lichidare;
- (g) normele care reglementează prezentarea, verificarea și admiterea creanțelor;
- (h) normele care reglementează distribuirea profiturilor din realizarea bunurilor, clasificarea creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o satisfacție parțială după deschiderea procedurii de lichidare pe baza unui drept real sau printr-o compensare;
- (i) condițiile și efectele încheierii procedurii de lichidare, în special prin concordat;
- (j) drepturile creditorilor după încheierea procedurii de lichidare;
- (k) cine trebuie să suporte costul și cheltuielile rezultate din procedurile de lichidare;
- (l) normele privind nulitatea, anularea sau neaplicabilitatea actelor legale prejudiciabile tuturor creditorilor.

Articolul 10

Tratarea creanțelor de asigurare

- (1) Statele membre asigură că creanțele de asigurare au prioritate față de alte creanțe asupra întreprinderii de asigurare, în conformitate cu una sau ambele metode următoare:
- (a) în ceea ce privește activele reprezentând provizioane tehnice, creanțele de asigurare au prioritate absolută față de alte creanțe asupra întreprinderii de asigurare;
  - (b) în ceea ce privește totalitatea activelor întreprinderii de asigurare, creanțele de asigurare au prioritate față de orice altă creanță asupra întreprinderii de asigurare cu singura excepție posibilă a:
    - (i) creanțelor angajaților rezultate din contractele de muncă și relațiile de muncă;
    - (ii) creanțelor deținute de organismele publice privind impozitele;

- (iii) creanțelor deținute de sistemele de asigurare socială;
- (iv) creanțelor pe activele subordonate drepturilor reale.

(2) Fără să aducă atingere alineatului (1), statele membre pot prevedea ca totalitatea sau o parte din cheltuielile rezultate din procedura de lichidare, în conformitate cu legislația lor internă, să aibă prioritate față de creanțele de asigurare.

(3) Statele membre care au optat pentru metoda prevăzută la alineatul (1) litera (a) solicită ca întreprinderile de asigurare să creeze și să țină la zi un registru special în conformitate cu dispozițiile stabilite în anexă.

Articolul 11

Subrogarea la un sistem de garantare

Statul membru de origine poate prevedea că, în cazul în care drepturile creditorilor de asigurare au fost subrogate unui sistem de garantare stabilit în statul membru respectiv, creanțele deținute de sistemul respectiv nu beneficiază de dispozițiile articolului 10 alineatul (1).

Articolul 12

Reprezentarea creanțelor preferențiale prin active

Prin derogare de la articolul 18 din Directiva 73/239/CEE și articolul 21 din Directiva 79/267/CEE, statele membre care aplică metoda prevăzută la articolul 10 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă solicită fiecărei întreprinderi de asigurare să reprezinte, oricând și independent de o eventuală lichidare, creanțele care pot avea prioritate față de creanțele de asigurare în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (b) și care sunt înregistrate în conturile întreprinderii de asigurare, prin active menționate la articolul 21 din Directiva 92/49/CEE și articolul 21 din Directiva 92/96/CEE.

Articolul 13

Retragerea autorizației

(1) În cazul în care se decide deschiderea procedurii de lichidare a unei întreprinderi de asigurare, autorizația întreprinderii de asigurare este retrasă, cu excepția necesităților prevăzute la alineatul (2), în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22 din Directiva 73/239/CEE și articolul 26 din Directiva 79/267/CEE, în cazul în care autorizația nu a fost retrasă anterior.

(2) Retragerea autorizației în conformitate cu alineatul (1) nu împiedică lichidatorul sau orice altă persoană împuternicită în

acest sens de către autoritățile competente să desfășoare unele dintre activitățile întreprinderii de asigurare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării. Statul membru de origine poate prevedea ca astfel de activități să se desfășoare cu acordul și sub supravegherea autorităților de supraveghere ale statului membru de origine.

Articolul 14

Publicarea

(1) Autoritatea competentă, lichidatorul sau orice altă persoană desemnată în acest scop de către autoritatea competentă publică decizia de a deschide procedura de lichidare, în conformitate cu modalitățile prevăzute în statul membru de origine în materie de publicare și de asemenea publică un extras din decizia de lichidare în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre care au fost informate cu privire la decizia de a deschide procedura de lichidare în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) pot asigura publicarea unei astfel de decizii pe teritoriile lor în modul pe care îl consideră adecvat.

(2) Publicarea deciziei de a deschide o procedură de lichidare prevăzută la alineatul (1) menționează de asemenea autoritatea competentă a statului membru de origine, legea aplicabilă și lichidatorul desemnat. Publicarea se face în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se publică informația.

Articolul 15

Informarea creditorilor cunoscuți

(1) În cazul în care se deschide o procedură de lichidare, autoritățile competente din statul membru de origine, lichidatorul sau orice persoană desemnată în acel scop de către autoritățile competente informează fără întârziere și individual prin notă scrisă fiecare creditor cunoscut care are rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central în alt stat membru.

(2) Nota menționată la alineatul (1) se referă în special la termenele, sancțiunile prevăzute în ceea ce privește acele termene, organismul sau autoritatea abilitată să accepte prezentarea creanțelor sau observațiile referitoare la creanțe și alte măsuri prevăzute. Nota indică, de asemenea, dacă creditorii, ale căror creanțe sunt garantate preferențial sau cu garanții reale, trebuie să își prezinte creanțele. În cazul creanțelor de asigurare, nota indică în plus efectele generale ale procedurii de lichidare privind contractele de asigurare, în special, data la care contractele de asigurare sau operațiunile vor înceta să aibă efect și drepturile și îndatoririle persoanelor asigurate în ceea ce privește contractul sau operațiunea.

Articolul 16

Dreptul de a prezenta creanțe

(1) Orice creditor care are rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, inclusiv autoritățile publice ale statelor membre, are dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta observații scrise referitoare la creanțe.

(2) Creanțele tuturor creditorilor care își au rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, inclusiv autoritățile menționate anterior, beneficiază de aceeași tratare și de același rang ca și creanțele de natură echivalentă susceptibile să fie prezentate de creditori care au rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central în statul membru de origine.

(3) Cu excepția cazurilor în care legea statului membru de origine prevede altfel, un creditor trimite copii ale documentelor justificative, dacă acestea există, și indică natura creanței, data apariției sale și valoarea sa, dacă revendică o preferință, o garanție reală sau o rezervă de proprietate în ceea ce privește creanța și care sunt bunurile acoperite de asigurarea sa. Nu trebuie să se indice prioritatea acordată creanțelor de asigurare în conformitate cu articolul 10.

Articolul 17

Limbile și forma

(1) Informația din nota menționată la articolul 15 se furnizează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine. În acest scop se folosește un formular, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, cu titlul „Invitație de a prezenta o creanță; termene ce trebuie respectate” sau, în cazul în care legea statului membru de origine prevede prezentarea observațiilor referitoare la creanțe, titlul „Invitație de a prezenta observații referitoare la o creanță; termene ce trebuie respectate”.

În orice caz, în cazul în care un creditor cunoscut deține o creanță de asigurare, informația din nota menționată la articolul 15 este furnizată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre în care creditorul are rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central.

(2) Orice creditor care are rezidența obișnuită, domiciliul sau sediul central într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, își poate prezenta creanța sau prezenta observațiile referitoare la creanță în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale celui alt stat membru. Oricum, în acest caz prezentarea creanței sale sau prezentarea observațiilor referitoare la creanța sa poartă titlul „Prezentarea creanței” sau „Prezentarea observațiilor referitoare la creanțe”, după caz, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine.

Articolul 18

Informarea regulată a creditorilor

(1) Lichidatorii informează cu regularitate creditorii, într-o formă adecvată, în special în ceea ce privește evoluția lichidării.

(2) Autoritățile de supraveghere ale statelor membre pot solicita informații privind evoluția procedurii de lichidare de la autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine.

TITLUL IV

DISPOZIȚII COMUNE ALE MĂSURILOR DE REORGANIZARE ȘI PROCEDURILOR DE LICHIDARE

Articolul 19

Efectele asupra anumitor contracte și drepturi

Prin derogare de la articolele 4 și 9, efectele adoptării măsurilor de reorganizare sau ale deschiderii unei proceduri de lichidare asupra contractelor și drepturilor menționate în continuare sunt sub incidența următoarelor norme:

- (a) contractele de muncă și relațiile de muncă sunt reglementate numai de legea statului membru aplicabilă contractului de muncă sau relațiilor de muncă;
- (b) un contract care oferă dreptul de a folosi sau a dobândi o proprietate imobiliară este reglementat numai de legea statului membru pe teritoriul căruia este situată proprietatea imobiliară;
- (c) drepturile întreprinderii de asigurare privind o proprietate imobiliară, o navă sau aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sunt reglementate numai de legea statului membru sub a cărui autoritate se ține registrul.

Articolul 20

Drepturile reale ale terților

(1) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terților în ceea ce privește bunurile corporale sau necorporale, activele mobiliare sau imobiliare – atât bunuri determinate, cât și ansambluri de bunuri nedeterminate a căror compoziție se schimbă din timp în timp – care aparțin întreprinderii de asigurare și care sunt situate pe teritoriul altui stat membru în momentul adoptării acestor măsuri sau deschiderii procedurii.

(2) Drepturile menționate la alineatul (1) înseamnă în special:

- (a) dreptul de a realiza bunul sau de a îi asigura realizarea și de a beneficia de profitul sau venitul generat de acest bun, în special pe baza unui gaj sau unei ipoteci;
- (b) dreptul exclusiv de a recupera o creanță, în special un drept garantat prin depunerea unui gaj sau cesiunea acestei creanțe cu titlu de garanție;
- (c) dreptul de a revendica bunul și de a cere restituirea acestuia de la oricine îl posedă sau folosește contra voinței titularului de drept;
- (d) dreptul real de a percepe fructele unui bun.

(3) Dreptul, înscris într-un registru public și aplicabil pentru terți, conform căruia se poate obține un drept real în sensul alineatului (1), se consideră un drept real.

(4) Alineatul (1) nu împiedică acțiunile privind nulitatea, anularea sau neaplicabilitatea prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (l).

Articolul 21

Rezerva de proprietate

(1) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare contra unei întreprinderi de asigurare ce cumpără un bun nu afectează drepturile vânzătorului bazate pe o rezervă de proprietate în cazul în care, în momentul adoptării unor asemenea măsuri sau deschiderii unei asemenea proceduri, bunul se află pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care măsurile au fost adoptate sau procedura a fost deschisă.

(2) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare contra unei întreprinderi de asigurare ce vinde un bun, după livrarea acestui bun, nu constituie o cauză de rezoluție sau reziliere a vânzării și nu împiedică achiziția de către cumpărător a proprietății bunului vândut, în cazul în care acest bun se află, în momentul adoptării unor asemenea măsuri sau al deschiderii unei asemenea proceduri, pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care măsurile au fost adoptate sau procedura a fost deschisă.

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică acțiunile privind nulitatea, anularea sau neaplicabilitatea prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (l).

*Articolul 22***Compensarea**

(1) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare nu afectează dreptul creditorilor de a cere compensarea creanțelor lor cu creanțele întreprinderii de asigurare, în cazul în care o asemenea compensare este permisă de legea aplicabilă pentru creanța întreprinderii de asigurare.

(2) Alineatul (1) nu împiedică acțiunile privind nulitatea, anularea sau neaplicabilitatea prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (l).

*Articolul 23***Piețele reglementate**

(1) Fără să aducă atingere articolului 20, efectele unei măsuri de reorganizare sau ale deschiderii unei proceduri de lichidare asupra drepturilor și obligațiilor participanților la o piață reglementată se află numai sub incidența legii aplicabile pieței respective.

(2) Alineatul (1) nu împiedică acțiunile privind nulitatea, anularea sau neaplicabilitatea prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (l), care pot fi adoptate pentru a nu ține seama de plățile sau tranzacțiile în conformitate cu legea aplicabilă pieței respective.

*Articolul 24***Acte prejudiciabile**

Articolul 9 alineatul (2) litera (l) nu se aplică, în cazul în care o persoană care a beneficiat de un act juridic prejudiciabil tuturor creditorilor aduce dovada că:

- (a) actul menționat este sub incidența legii unui stat membru, altul decât statul membru de origine și
- (b) legea nu permite nici un mijloc de atacare a actului respectiv în cazul în cauză.

*Articolul 25***Protecția achizitorilor terți**

În cazul în care, printr-un act încheiat după adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare, o întreprindere de asigurare alienează, cu titlu oneros:

(a) un activ imobiliar;

(b) o navă sau aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau;

(c) valori mobiliare sau titluri a căror existență sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont stabilit prin lege sau care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru,

validitatea actului respectiv se află sub incidența legii statului membru pe teritoriul căruia se află activul imobiliar sau sub autoritatea căruia se ține registrul, contul sau sistemul.

*Articolul 26***Procese în curs**

Efectele măsurilor de reorganizare sau ale procedurii de lichidare asupra unui proces în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată întreprinderea de asigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

*Articolul 27***Administratorii și lichidatorii**

(1) Desemnarea administratorului sau a lichidatorului se stabilește printr-o copie legalizată a originalului deciziei de desemnare a sa sau prin orice alt certificat emis de autoritățile competente ale statului membru de origine.

Se poate solicita o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru pe teritoriul căruia lichidatorul sau administratorul dorește să funcționeze. Nu se cere legalizarea sau orice altă formalitate similară.

(2) Administratorii și lichidatorii sunt abilitați să exercite pe teritoriul tuturor statelor membre toate competențele pe care au fost abilitați să le exercite în statul membru de origine. Se pot desemna persoane care să îi asiste sau, după caz, să îi reprezinte pe administratori sau lichidatori, în conformitate cu legislația statului membru de origine, în desfășurarea măsurilor de reorganizare sau a procedurii de lichidare, mai ales în statele membre gazde și, în special, pentru a ajuta la rezolvarea dificultăților întâmpinate de creditorii în statul membru gazdă.

(3) În exercitarea competențelor sale în conformitate cu legislația statului membru de origine, administratorul sau lichidatorul respectă legea statelor membre pe teritoriul cărora dorește să funcționeze, mai ales în ceea ce privește modalitățile de realizare a

bunurilor și informarea salariaților. Competențele respective pot să nu includă folosirea forței sau dreptul de a hotărî într-un litigiu sau diferend.

Articolul 28

Înscrierea într-un registru public

(1) Administratorul, lichidatorul sau orice altă autoritate sau persoană abilitată corespunzător în statul membru de origine poate cere ca o măsură de reorganizare sau decizia de a deschide o procedură de lichidare să se înscrie în registrul de cadastru, registrul de comerț și orice alt registru public ținut în celelalte state membre.

Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru prevede o înscriere obligatorie, persoana sau autoritatea menționată în primul paragraf adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura înscrierea respectivă.

(2) Costurile înscrierii se consideră drept costuri și cheltuieli ale procedurii.

Articolul 29

Secretul profesional

Toate persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în cadrul procedurilor de comunicare prevăzute la articolele 5, 8 și 30 sunt obligate prin secretul profesional, în modul prevăzut la articolul 16 din Directiva 92/49/CEE și articolul 15 din Directiva 92/96/CEE, cu excepția autorităților judiciare la care se aplică dispozițiile de drept intern în vigoare.

Articolul 30

Sucursalele întreprinderilor de asigurare din țările terțe

(1) Sub rezerva definițiilor prevăzute la articolul 2 literele (e), (f) și (g) și în scopul aplicării dispozițiilor prezentei directive la măsurile de reorganizare și la procedurile de lichidare privind o sucursală situată într-un stat membru a unei întreprinderi de asigurare al cărei sediu central este localizat în afara Comunității:

(a) „stat membru de origine” desemnează statul membru în care sucursala a primit autorizația în conformitate cu articolul 23 din Directiva 73/239/CEE și articolul 27 din Directiva 79/267/CEE și

(b) „autorități de supraveghere” și „autorități competente” desemnează autoritățile statului membru în care sucursala a primit autorizația.

(2) În cazul în care o întreprindere de asigurare al cărei sediu central se află în afara Comunității are sucursale stabilite în mai

mult de un stat membru, fiecare sucursală beneficiază de un tratament independent în ceea ce privește aplicarea prezentei directive. Autoritățile competente și autoritățile de supraveghere ale acestor state membre depun eforturi pentru a-și coordona acțiunile. De asemenea, administratorii sau lichidatorii depun eforturi pentru a-și coordona acțiunile.

Articolul 31

Aplicarea prezentei directive

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 20 aprilie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Dispozițiile de drept intern adoptate în conformitate cu prezenta directivă se aplică numai măsurilor de reorganizare sau procedurilor de lichidare, adoptate sau deschise după data menționată la alineatul (1). Măsurile de reorganizare adoptate sau procedurile de lichidare deschise înainte de data respectivă continuă să fie reglementate de legea aplicabilă acestora în momentul adoptării sau deschiderii.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 32

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 33

Destinatarii

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 19 martie 2001.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

A. LINDH

ANEXĂ

REGISTRUL SPECIAL MENȚIONAT ÎN ARTICOLUL 10 ALINEATUL (3)

1. Fiecare întreprindere de asigurare trebuie să țină la sediul ei central un registru special al activelor folosite pentru a acoperi provizioanele tehnice calculate și plasate în conformitate cu reglementările statului membru de origine.
  2. În cazul în care o întreprindere de asigurare exercită atât activități de asigurare generală, cât și de asigurare de viață, aceasta trebuie să țină la sediul ei central registre separate pentru fiecare tip de activitate. Cu toate acestea, în cazul în care statul membru autorizează întreprinderile de asigurare să exercite activități de asigurare de viață și să acopere riscurile enumerate la punctele 1 și 2 din anexa A la Directiva 73/239/CEE, acesta poate prevedea că acele întreprinderi de asigurare trebuie să țină un registru unic pentru totalitatea activităților lor.
  3. În orice moment, valoarea totală a activelor înscrise, evaluate în conformitate cu reglementările aplicabile în statul membru de origine, trebuie să fie cel puțin egală cu valoarea provizioanelor tehnice.
  4. În cazul în care un activ înscris în registru este supus unui drept real în favoarea unui creditor sau a unui terț, cu rezultatul că se face indisponibilă pentru acoperirea angajamentelor o parte din valoarea activului, această situație se înscrie în registru, iar suma indisponibilă nu este inclusă în valoarea totală menționată la alineatul (3).
  5. În cazul în care un activ utilizat pentru a acoperi provizioanele tehnice este supus unui drept real în favoarea unui creditor sau a unui terț, fără a îndeplini condițiile de la punctul 4, sau în care un astfel de activ este supus unei rezerve de proprietate în favoarea unui creditor sau a unui terț sau în care un creditor are dreptul de a cere compensarea creanței sale cu creanța întreprinderii de asigurare, în caz de lichidare a întreprinderii de asigurare, tratarea activului respectiv în ceea ce privește metoda prevăzută la articolul 10 alineatul (1) litera (a) se determină prin legislația statului membru de origine, cu excepția cazului în care articolele 20, 21 și 22 se aplică acelui activ.
  6. Compoziția activelor înscrise în registru în conformitate cu punctele 1-5, în momentul deschiderii procedurii de lichidare, nu trebuie să se repună în cauză și nu se poate opera nici o modificare în registre, cu excepția corectării erorilor pur materiale, decât având autorizația autorității competente.
  7. Sub rezerva punctului 6, lichidatorii trebuie să adauge activelor respective produsul lor financiar, precum și valoarea primelor pure încasate în activitatea în cauză între deschiderea procedurii de lichidare și plata creanțelor de asigurare sau până la efectuarea unui transfer de portofoliu.
  8. În cazul în care produsul realizării unor active este mai mic decât valoarea lor estimată în registre, lichidatorii sunt obligați să furnizeze o justificare privind acest lucru autorităților competente ale statului membru de origine.
  9. Autoritățile de supraveghere ale statelor membre trebuie să adopte măsurile adecvate pentru a asigura că întreprinderile de asigurare aplică în totalitate dispozițiile din prezenta anexă.
-